

“Οτι τούτο εἶνε ἐντελῶς ἀδικον δὲν γορῆζει ἀποδείξεως, διότι εἶνε τοῖς πᾶσι γνωστὸν ὅτι τούτο διαφύγει τὸ κράτος τοῦ νέου νόμου, ὡς μὴ ἔχοντος τούτου ἀναδρομικὴν δύναμιν.

Συμβούλιον νομομαθῶν ἀπεφάνθη περὶ τῆς ἀδικίας ταύτης, πιστεύομεν δὲ ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ ἐπιμένῃ εἰς τὴν ἀδικον ταύτην ἀπαίτησίν τῆς. Ἐπάναγκες καθίσταται ὅπως ἡ Κυβέρνησις σκεφθῆ σοβαρῶς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου καὶ ἐπιφέρῃ ταχεῖαν θεραπείαν, διότι ἄλλως κλονίζεται εἰς τῶν σπουδαιοτέρων κλάδων τῆς ἐν Ἑλλάδι βιομηχανίας, κινδυνεύουν νὰ καταπνιγῆ ὑπὸ γελοίων, ἀσκοπῶν διατυπώσεων, ἐφρμζομένων ὑπὸ ἀδαῶν ἐντελῶς ὑπαλλήλων.

Λυκαθητινός.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΕΛΑΣ

(Ἐξ ἀνταποκρίσεως ἐξ Ἀθηνῶν τῆς
«Νέας Ἡμέρας»)

Τὸ στοιχεῖον τῆς διαταρᾶξεως καὶ τῆς ἐμπαθείας κατὰ τὰς ἐφετεινὰς ἐκλογὰς τῆς πρωτεύουσας ὑπῆρξε δυστυχῶς ὁ Μιχαὴλ Μελάς. Ἡ ὑποψηφιότης τοῦ κ. Μελά ὑπῆρξεν ἀσύγγνωστος αὐθάδεια καὶ ἀντικρυς ὕβρις πρὸς τὸν λαὸν τῆς ἑλληνικῆς πρωτεύουσας. Τίς ἐγίνωσκε πρὸ δέκα δώδεκα ἔτων ἐν Ἀθῆναις ὅτι ὑπάρχει ἀνθρώπος καλούμενος Μιχαὴλ Μελάς; Ὁ Κύριος οὗτος ἔζη τότε, ἐὰν δὲν ἀπατώμαι, ἐν Μασσαλίᾳ καὶ ἐκέρδαινε χρήματα ὡς ἔμπορος ἢ ὡς τραπεζίτης. Ἐὰν ἐγίνετο ἐνώπιόν του ἐν παρόδῳ λόγος περὶ Ἑλλᾶδοι, θὰ ὠμίλει περὶ αὐτῆς, δὲν ἀμφιβάλλω, ὡς οἱ αὐστηρότεροι τῶν φιλελλήνων, θὰ ἔλεγε μεμφιμοίρας ὅτι «ἐκεῖνοι οἱ εὐλογημένοι δὲν βάζουσι γνῶσιν» καὶ θὰ ἐξετραγῶδει τὰς ἀσχημίας τῆς ληστείας. Εὐτυχῶς, παρὰ τὰς ἀπαισίας ταύτας κρίσεις, ἐβάλαμεν γνῶσιν, ἡ ληστεία κατεστράφη, ἐπαγιάθη ἡ τάξις καὶ ἡ ἀσφάλεια καὶ αἱ Ἀθῆναι κατέστησαν ὡραία εὐρωπαϊκὴ πόλις, τότε δὲ ἀνεφλέχθη καὶ ἡ φιλοπατρία τοῦ κ. Μελά καὶ ἀπεφάσισε νὰ μεταφέρῃ τοὺς ἐφροστίους τοῦ Θεοῦ εἰς Ἀθήνας. Μηδεὶς φθόνος! Ἄς ζήσῃ ἐν μέσῳ ἡμῶν ὡς τίμιος πολίτης, θησαυρίζων ἀνενοχλήτως ἐξ ἐπιτυχῶν τραπεζιτικῶν κερδοσκοπιῶν! Ἄλλ' ἡ πρόσφατος αὐτῆ μετακίεσις ποῖον τίτλον ἐδίδεν, ἐρωτῶ, εἰς αὐτὸν, ὅπως ἐπιζητήσῃ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀνωτάτου δημοτικοῦ ἀρχοντος τῆς πρωτεύουσας; Ἐν τίνι δικαίωματι ἠξίωσε νὰ παραγκωνίσῃ ἐν τῇ δημαρχίᾳ ἀνθρώπους γεννηθέντας καὶ ζήσαντας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τούτου, ἀνθρώπους συνδεδεμένους πρὸς πάσας τὰς ἀναμνήσεις τῆς πόλεως, ἀνθρώπους, ὧν οἱ γονεῖς τὴν κατάρκησαν καὶ τὴν διώκησαν, ὅτε ἠρίθμει μὲν μύριους κατοίκους καὶ ὁ βίος ἐν αὐτῇ ἦτον πᾶν ἄλλο ἢ ἀνετος καὶ εὐχάριστος; Τὰ δημοτικὰ ἰδίως ἀξιώματα ἀπαιτοῦσι βαθυτάτην γνῶσιν τῆς ἱστορίας, τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν περιστάσεων τοῦ δήμου. Μετανάστῃς ἐξ Ἀγγλίας ἢ Γαλλίας, δύναται ἴσως νὰ χειροτονηθῆ προσωπῶς ὑπουργὸς ἢ βουλευτὴς, δὲν δύναται ὅμως νὰ ἐκλεχθῆ καταλλήλως δήμαρχος. Τὶ γινώσκει ὁ κ. Μιχαὴλ Μελάς περὶ τῶν Ἀθηνῶν; Ὅτι πᾶς ὁ διεληθὼν ἐν χειμῶνα ἐν Μασσαλίᾳ περὶ τῆς Μασσαλίας. Ὑπάρχουσιν ἀληθῶς διάνοιαι ἐξοχοί, αἵτινες ἀντιλαμβάνονται ἐν βραχυτάτῳ χρονικῷ διαστήματι τῶν πλέον πολυπλόκων ζητημάτων. Περὶ τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος λέγεται ὅτι, ἐν διαστήματι ὀλίγων ἡμερῶν, ἐξφκειοῦτο πρὸς τὰς περιστάσεις τῶν πόλεων, ὡς κατέκτα. Ἄλλ' ὁ νέος τῶν Ἀθηνῶν κατακτητὴς ποῦ καὶ πότε

παρέσχεν ἀποδείξεις τοιαύτης ἰκανότητος; Τί ἐπράξε, τί συνέγραψε, τί ὠμίλησε; Κατ' ἀρχὴν, ἡ διατύπωσις τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ κ. Μελά ὑπῆρξεν, ἐπαναλαμβάνω, αὐθάδεια. Ἄλλ' ἔτι μᾶλλον ἀξιοκατάκριτος φαίνεται μοι ὁ τρόπος, καθ' ὃ ὑπεστηρίχθη, λέγω δὲ τούτο μετὰ λύπης καὶ ἀφοῦ ἐσχημάτισα ἀσάλευτον τὴν πεποιθήσιν. Οὐδέποτε ἄλλοτε ἐν Ἀθῆναις τὸ σύστημα τῆς ἀγορᾶς τῶν ψήφων καὶ τῆς διαφθορᾶς τῶν συνειδήσεων ἐφηρμόσθη τοσοῦτον ἀυστόλως. Ὁ κ. Μελάς ἐν καὶ μόνον ἔχει προσόν, τὸν πλοῦτόν του, ἀλλὰ τὸ προσόν τούτο ἐχρησιμοποιήθη ἀφειδῶς. Κατερχόμενοι τῆς οἰκίας του οἱ «τραμποῦκοι» ἐπιδεικνύουσιν ἀνευθυνότητα τὰ χαρτονομίσματα, ἐδημοσιεύθησαν δ' ἐν ταῖς ἐφημερίσι καὶ ἐπιστολαὶ ἐκλογέων καυχωμένων ὅτι ἔλαβον μὲν χρήματα παρὰ τοῦ Μελά, ἀλλ' ὅτι οὐχ ἦτον δὲν θὰ ψηφίσωσι ὑπὲρ αὐτοῦ. Διὰ γενναίας δαπάνης χρημάτων ὀργανώθησαν θορυβῶδεις διαδηλώσεις, πολλοὶ δ' ἀνδρῆς σκηναὶ θ' ἀπεφεύγοντο, ἐὰν δὲν ἦτον ἀπαραίτητος ἀνάγκη νὰ μάθωσι οἱ ἐκλογεῖς διὰ παντός θεμιτοῦ καὶ ἀθεμιτοῦ μέσου τὸ ἀγνωστον αὐτοῖς ὄνομα τοῦ κ. Μελά. Ἄγνωστί λέγει περὶ τῶν μέσων τούτων ἡ ἠθικὴ τοῦ Γερσταθῆ. Αἱ κατὰ τῶν «ὀμογενῶν» προλήψεις, ὡς ἀνερίπισε πρὸ μικροῦ ὁ διορισμὸς τοῦ κ. Σκουλούδη, παρωξύνθησαν, ἐὰν δ' ἐκλεχθῆ δήμαρχος ὁ κ. Μελάς, ἀπειλούμεθα ὑπὸ ἀληθοῦς κοινωνικοῦ σχίσματος.

ΤΡΑΜΒΑΪΚΑ

Κύριε Συντάκτα,

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κ. Βωτῷ διευθυντοῦ τοῦ ἵπποσιδροδρόμου, καταχωρήσατε καὶ τὰ ἐξῆς ἀφορώντα ἵππους συναντωμένους μετὰ τὰς ἀτραμάξας καὶ οὐχὶ ἵππους μακρὰν κοιμωμένους καὶ χαμαὶ νεύοντας οἷοι οἱ παρὰ τὰ Ὀλύμπια, διότι ἂν καὶ τούτους ἐτρόμαζεν ὁ ἀτμός καὶ τὸ μούγκρισμα τῆς ἀτμομηχανῆς, ἀλλοίμονον οὔτε εἰς περιφέρειαν μεγάλῃς ἀποστάσεως δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἐργασθῶσι αἱ ἄμαξαι.

Ἡ ἄμαξα τοῦ Σπ. Βιτάλη φέρουσα πρὸ πέντε ἢ ἐξ ἡμερῶν τὰς κυρίως Χατζίσκου καὶ Κανελλοπούλου θὰ ἐφόνευεν αὐτὰς, ἂν μὴ ἔσταματά ἡ ἀτμομηχανὴ ἐκ τῶν φωνῶν τῶν ἐν λόγῳ κυριῶν. Ἡ ἄμαξα τοῦ Σπ. Μπαμπάκου φέρουσα εἰς παλαιὸν Φάληρον τὴν οἰκογένειαν τοῦ Ι. Στεφάνου πλησίον τῆς οἰκίας τοῦ Ἐιδεστᾶν συναντηθεῖσα μετὰ τῆς ἀτραμάξης ἠναγκάσθη νὰ ἐπιστρέψῃ ὀπίσω ὅπως μὴ πίπτουσα εἰς τὸν παρακείμενον χάνδακα φονεύσῃ τοὺς ἐπιβάτας. Ἡ ἄμαξα τοῦ ἀξιοτίμου ἱατροῦ κ. Βενιζέλου τὰ αὐτὰ ἔπαθε συναντηθεῖσα κατὰ τὴν γέφυραν, καὶ τοὺς αὐτοὺς τρομεροῦς κινδύνους διέτρεξεν ἡ οἰκογένειά του σωθεῖσα ἐκ βεβαίου κινδύνου, ἠναγκάσθη ἔκτοτε νὰ μεταβαίνη εἰς τὰ λουτρά Φαλήρου διὰ τῆς ἀμάξης του. Ἡ ἄμαξα τοῦ Π. Βρανᾶ φέρουσα τὴν οἰκογένειαν τοῦ κ. Φιλήμονος συνητήθη μετὰ τῆς ἀτραμάξης κατὰ τὴν γέφυραν, καὶ ὅπως σώσῃ αὐτὴν ἐκ βεβαίου κινδύνου ἔσταμάτησε, κατήλθον οἱ ἐπιβάται, διήλθον ἡ ἄμαξα κακῆν κακῶς ἔχουσα εἰς τὸ ἀντίθετον μέρος καὶ τότε εἰσῆλθον πάλιν οἱ ἐπιβάται καὶ ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον τῆς μετὰ τὰ ἀνωτέρω ρητὰ καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων ὁμολογούμενα γεγονότα, καὶ μετὰ τὴν ὀριστικὴν δι' ἀμαξῶν διακοπὴν τῆς συγκοινωνίας τῶν Ἀθηνῶν μετὰ τοῦ παλαιοῦ Φαλήρου, ἐρωτῶμεν, λόγος ζημιοθεσίας ἰδιοτελείας ὑπαγορεύει ταῦτα, ἢ λόγος κοινωνικοῦ συμφέροντος καὶ αὐτοσυντηρήσεως;